

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ПЕРСОНАЛУ ПРОБАЦІЇ В УКРАЇНІ

ОЛЕФІР Людмила Іванівна - заступник начальника кафедри формування та розвитку професійної компетентності персоналу ДКВС України Інституту професійного розвитку Пенітенціарної академії України

ORCID: 0000-0003-4565-8968

ЗАЛУГОВСЬКА Ганна Петрівна - старший викладач кафедри формування та розвитку професійної компетентності персоналу ДКВС України Інституту професійного розвитку Пенітенціарної академії України

ORCID: 0000-0003-2258-5073

ДУДКА Наталія Олександрівна - старший викладач кафедри підвищення кваліфікації працівників пробації Інституту професійного розвитку Пенітенціарної академії України

ORCID: 0000-0002-2142-4959

УДК 342.9

DOI: <https://doi.org/10.32782/NP.2024.1.30>

Стаття розглядає проблему забезпечення безпеки працівників пробації в Україні та її вплив на ефективність діяльності інституту пробації. Зокрема, аналізуються причини та можливі наслідки відсутності належних умов праці для персоналу. Стаття висвітлює теоретичні аспекти проблеми, зокрема фізики, яким піддаються працівники під час взаємодії з особами, що перебувають на обліку, та пропонує шляхи усунення цих проблем.

Ключові слова: пробація, персонал, безпека, захист працівників, уповноважені органи з питань пробації, суб'єкти пробації, адміністративні стягнення, кримінальні покарання що виконує орган пробації, Закон України «Про пробацію», досудова доповідь, обвинувачений, нагляд.

тенційно небезпечних ситуаціях під час реалізації ними державної політики у сфері пробації. Особи, які перебувають на обліках в уповноважених органах з питань пробації, можуть становити загрозу для їхньої безпеки як безпосередньо, так і опосередковано.

Аналіз останніх досліджень

Теоретичною основою стали праці вітчизняних учених у галузі кримінального права, кримінології та кримінально-виконавчого права: О. М. Бандурки, І. Г. Богатирьова, О. І. Богатирьової, Т. А. Денисової, О. М. Джужі, О. Г. Колба, М. С. Пузирьова, С. І. Халимона, О. О. Шкути, Д. В. Ягунова, І. С. Яковець та ін.

Постановка проблеми

Система пробації в Україні відіграє важливу роль у реінтеграції засуджених. Проте, працівники пробації зіштовхуються з численними викликами та проблемами у забезпеченні своєї безпеки під час виконання функцій визначених законодавством.

На сьогодні, безпека працівників пробації є актуальним питанням, оскільки вони часто опиняються в складних та по-

Постановка завдання

Стаття має на меті: проаналізувати актуальні проблеми, що виникають у контексті забезпечення безпеки працівників пробації в Україні; визначити причини цих проблем та їхні можливі наслідки для працівників пробації; запропонувати рекомендації та стратегії впровадження інновацій у забезпеченні безпеки та належних умов праці персоналу пробації.

Виклад основного матеріалу

Незважаючи на те, що Закон України «Про пробацію» було введено у дію у лютому 2015 року, практична реалізація більшості його положень розпочалася лише у жовтні 2016 року, а на його виконання підзаконні нормативно-правові акти були затверджені лише у 2017–2018 роках [1, с. 26].

Прийняття Закону України «Про пробацію» стало першим кроком європеїзації кримінального судочинства щодо призначення та реалізації покарання. Істотну роль у правовому забезпеченні цієї системи заходів відіграють Кримінальний кодекс України [2] та Кримінально-процесуальний кодекс України [3; 4], Кримінально-виконавчий кодекс України [5]

Відповідно до Закону України «Про пробацію», пробація - це система наглядових та соціально-виховних заходів, що застосовуються за рішенням суду та відповідно до закону до засуджених, виконання певних видів кримінальних покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, та забезпечення суду інформацією, що характеризує обвинуваченого [6].

Згідно з чинним законодавством до основних завдань пробації відносяться наступні: здійснення нагляду за засудженими до покарань у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, громадських робіт, виправних робіт, особами, яким покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк замінено покаранням у виді громадських робіт або виправних робіт, особами, звільненими від відбування покарання з випробуванням, звільненими від відбування покарання вагітними жінками і жінками, які мають дітей віком до трьох років; виконання певних видів покарань, не пов'язаних з позбавленням волі; направлення засуджених до обмеження волі для відбування покарання до виправних центрів; реалізація пробаційних програм стосовно осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням [6]; виконання стягнення у вигляді суспільно корисних робіт покладається на уповноважений орган з питань пробації [7; 8].

Ефективність яких залежить не тільки від правового регулювання, а й від забезпечення органів пробації людськими ресурсами, тобто персоналом пробації, та за умов створення належних умов праці, якісного правового і соціального захисту, а також гарантії працівників пробації щодо особистої безпеки.

Окрім згаданих вище завдань пробації, слід зазначити, що згідно із Законом України «Про пробацію» персонал пробації зобов'язаний забезпечувати суд формалізованою інформацією, що характеризує обвинуваченого, з метою прийняття судом рішення про міру його відповідальності, тобто здійснювати досудову пробацію [6].

З огляду на судову практику, досудова доповідь є необхідною для забезпечення судді можливості ухвалити справедливе рішення, отримавши повну та об'єктивну інформацію про обвинуваченого та обставини справи. Ця доповідь має містити не лише відомості про вчинене кримінальне правопорушення, а й детальну характеристику особи, що є обвинуваченим, включаючи факти її життя, можливі причини вчиненого діяння та пропозиції уповноваженого органу з питань пробації щодо напрямків роботи.

Ця інформація допомагає судді краще зрозуміти обставини справи та особистість обвинуваченого, що дозволяє прийняти об'єктивне та справедливе рішення. Також, враховуючи пропозиції щодо реабілітації та реінтеграції особи, суд може вирішити призначення альтернативних видів покарання або застосувати звільнення від відбування покарання з випробуванням терміном із призначенням пробаційної програми, що сприятимуть запобіганню вчиненню подальших правопорушень. Таким чином, досудова доповідь є важливим інструментом для забезпечення ефективності правосуддя.

Відповідно до Кримінального процесуального Кодексу України з метою складання досудової доповіді працівник пробації має право: отримувати інформацію про обвинуваченого від підприємств, установ, організацій або уповноважених ними органів

та громадян; викликати обвинуваченого до уповноваженого органу з питань пробації для отримання усних чи письмових пояснень; відвідувати обвинуваченого за місцем його проживання або перебування, роботи або навчання; відвідувати місця попереднього ув'язнення, якщо до обвинуваченого застосовано запобіжний захід у виді тримання під вартою; заявляти клопотання суду про ознайомлення з матеріалами кримінального провадження щодо певних обставин; бути присутнім під час проведення судового засідання; заявляти клопотання про забезпечення безпеки у випадках, передбачених законом [3].

Водночас, здійснення завдань, що покладуються на органи пробації в Україні, потребує від персоналу здійснення низки заходів, спрямованих на покращення поведінки осіб, які раніше вчиняли суспільно-небезпечні діяння, у тому числі в небезпечних для життя і здоров'я умовах.

Для підтвердження нашої думки зазначимо, що сутність нагляду за засудженими до покарань у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, громадських робіт, виправних робіт, особами, яким покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк замінено покаранням у виді громадських робіт або виправних робіт, особами, звільненими від відбування покарання з випробуванням, звільненими від відбування покарання вагітними жінками і жінками, які мають дітей віком до трьох років, полягає в реалізації працівниками пробації заходів за місцем проживання, роботи та навчання засуджених з метою дотримання обов'язків, визначених законом та покладених на них судом [9], тобто за межами органів пробації у тісній комунікації із особами, які вчиняли суспільно-небезпечні діяння.

Крім того, на персонал пробації державою покладено функцію виконання адміністративних стягнень.

Працівниками уповноважених органів з питань пробації щодо порушників, які ухиляються від відбування суспільно корисних робіт, складається протокол про адміністративне правопорушення, який

разом з іншими матеріалами надсилається до суду для вирішення питання про притягнення особи до адміністративної відповідальності, яка передбачена статтею 183-2 КУпАП [7].

Також працівниками пробації здійснюється збір інформації, що необхідна для проведення оцінки ризиків вчинення повторного кримінального правопорушення, який здійснюється під час особистої бесіди із засудженою особою, а також шляхом відвідування місця проживання, навчання, роботи [10].

На підставі вищезазначеного можемо констатувати, що на працівників пробації в Україні покладається низка важливих для забезпечення безпеки держави і суспільства функцій і завдань, що суттєво впливає на визначення їхнього правового статусу. Права, обов'язки та межа відповідальності персоналу пробації в Україні передбачені у низці законів та підзаконних правових актів, зокрема у Кримінально-процесуальному Кодексі України [3], Законі України «Про Державну кримінально-виконавчу службу України» [11], Законі України «Про пробацію» [6], Порядку виконання адміністративних стягнень у вигляді громадських робіт, виправних робіт та суспільно корисних робіт, затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 19 березня 2013 року № 474/5 [8], Переліку заходів щодо реалізації пробаційних програм», затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 28 березня 2018 року № 926/5 [12], Про затвердження Порядку складення досудової доповіді, затвердженого наказом Міністерства юстиції України 27 січня 2017 № 200/5 [13], Про затвердження Порядку здійснення нагляду та проведення соціально-виховної роботи із засудженими до покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, затвердженого наказом Міністерства юстиції України 29 січня 2019 № 272/5 [10] тощо.

Під час нашого дослідження було виявлено теоретичні проблеми забезпечення безпеки персоналу пробації (виїзд за межі робочих місць, зокрема за місцем проживання (роботи, навчання) засуджених, обвинувачених та правопорушників).

Персонал пробації здійснює виїзди не тільки в межах міст, а й у межах поза ними, на території розповсюдження юрисдикції структурних підрозділів. Однак суб'єкти пробації часто не дотримуються виконання покладених на них судом обов'язків, двері помешкань не відчиняють, перебувають у стані сп'яніння або під дією інших психотропних речовин не визначеної етіології, поведуть себе неадекватно, а подекуди і агресивно, що вбачає ймовірність вчинення стосовно персоналу адміністративних і кримінальних правопорушень. А отже, персонал пробації в Україні під час виконання покладених на нього завдань постійно знаходиться в небезпеці [14].

Аналогічна потреба у виїзді персоналу пробації за межі структурних підрозділів з метою виконання своїх обов'язків стосується контролю за поведінкою осіб, які відбувають адміністративні стягнення (відповідно до чинного законодавства згадана категорія осіб не є суб'єктами пробації).

Тому можемо констатувати, що за зазначених умов існує ймовірність вчинення суспільно-небезпечних дій з боку правопорушників, особливо під час складання працівниками пробації протоколів про адміністративні правопорушення щодо осіб, які ухиляються від відбування адміністративного стягнення у виді суспільно-корисних робіт.

Проте, загроза для життя і здоров'я персоналу пробації також є під час виконання завдань і на робочому місці.

Так, 07.02.2023 р. в приміщенні Ізмаїльського районного відділу №1 філії Державної установи «Центр пробації» в Одеській області засуджений С., який перебував на обліку в зазначеному підрозділі пробації, та був зобов'язаний прибути для реєстрації (відповідно до Кримінального кодексу України до обов'язків, які покладає суд на особу, звільнену від відбування покарання з випробуванням, належить обов'язок періодично з'являтися для реєстрації до уповноваженого органу з питань пробації [2]) здійснив напад на провідного інспектора відділу К., спричинивши їй множинні колоті непроникаючі рани голови, тулуба та рук [15].

А, отже слід зазначити, нині існує серйозна проблема забезпечення безпеки персоналу пробації в Україні. Персонал пробації під час виконання завдань пробації та посадових обов'язків ризикує життям і здоров'ям, тому проблема забезпечення безпеки потребує швидкого усунення шляхом реагування від держави і суспільства [16, с. 335].

Беручи до уваги зазначену проблему, з метою підвищення рівня особистої безпеки працівників пробації під час виконання завдань пробації, набуття ними спеціальних знань, умінь та навичок задля забезпечення власного життя та здоров'я було вжито низку заходів, зокрема:

- Міністерством юстиції України було надіслано пропозиції щодо включення до освітньої програми підвищення кваліфікації працівників пробації «Центру пробації» додаткової навчальної теми [17];

- Пенітенціарною академією України було включено додаткову тему «Організація безпечної роботи персоналу пробації» до Тематичного плану підвищення кваліфікації працівників Державної установи «Центр пробації»;

- У Рівненському районному відділі №1 філії Державної установи «Центр пробації» обговорено алгоритм дій працівників при виконанні службових обов'язків у разі виникнення непередбачуваних обставин, загрози їх життю та здоров'ю [14].

У зв'язку з тим, що персонал органів пробації, відповідно до законодавства, є учасником кримінального судочинства, забезпечення безпеки працівників уповноважених органів з питань пробації під час складання досудової доповіді, визначено Законом України «Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві» [18]. Але під час виконання персоналом пробації обов'язків, визначених чинним законодавством, з нагляду за засудженими до покарань, не пов'язаних з позбавленням волі та здійснення контролю за особами, на яких накладено адміністративне стягнення у вигляді суспільно корисних робіт, працівники не наділені державою правом на безпеку. Реалізація завдань пробації, що визначені чинним

законодавством, вимагає від працівників пробації виїзду за межі структурних підрозділів, перебування віч-на-віч з правопорушниками, що становить небезпеку для життя та здоров'я працівників уповноважених органів з питань пробації.

Беручи до уваги конкретні випадки нападу на працівників пробації при виконанні ними законних вимог та посадових обов'язків, можемо констатувати, що нині існує серйозна проблема забезпечення захисту персоналу органів пробації під час з'ясування причин ухилення особи від відбування суспільно корисних робіт, складання протоколу про адміністративне правопорушення, у тому числі виконання своїх обов'язків за основним робочим місцем.

Але, виконуючи функції з наглядової та пенітенціарної пробації, а також постанови суду про накладення адміністративних стягнень у вигляді громадських, виправних та суспільно корисних робіт, персонал пробації позбавлений державою права на безпеку. І це суттєво впливає на ефективність виконання працівниками своїх обов'язків, через відсутність права на безпеку.

Висновки

Викладений матеріал свідчить про те, що працівники пробації можуть стикатися з різноманітними ситуаціями, включаючи взаємодію з особами, які перебувають на обліках в уповноважених органах з питань пробації, що може бути пов'язане з ризиком конфліктів та навіть насильства.

Безпека на робочому місці працівників пробації в Україні є ключовим аспектом їхньої професійної діяльності, оскільки вони мають стикаються з різноманітними викликами та потенційними небезпеками у процесі виконання посадових обов'язків з особами, котрі перебувають у них на обліках.

Деякі ключові аспекти безпеки на робочому місці працівників пробації повинні включати:

підготовка та навчання: професійна підготовка та навчання працівників пробації з питань безпеки є важливим елементом забезпечення їхньої безпеки на робочому

місці. Це включає навчання реагуванню на потенційно небезпечні ситуації, протидію конфліктам та насильству, а також вміння взаємодіяти з різними категоріями підоб'єктів;

оцінка ризиків: персонал пробації повинен систематично оцінювати ризики, пов'язані з виконанням їхніх обов'язків, і вживати заходів для їх зменшення та мінімізації;

психологічна підтримка: забезпечення психологічної підтримки працівників пробації, особливо після подій або ситуацій, які можуть викликати стрес або травму;

проведення тренінгів та підготовка персоналу з питань безпеки: персонал повинен бути ознайомлений з процедурами безпеки, а також знати, як діяти у випадку небезпечних ситуацій:

співпраця з іншими службами безпеки та правопорядку: важливо співпрацювати з правоохоронними органами та іншими службами безпеки для забезпечення максимальної безпеки працівників пробації та ефективного вирішення будь-яких потенційних загроз.

Недостатня співпраця з правоохоронними органами може стати серйозною проблемою для працівників пробації, оскільки вони часто опиняються в складних ситуаціях, де співпраця з правоохоронними органами є важливою для їхньої безпеки та ефективності виконання службових обов'язків. Деякі причини недостатньої співпраці можуть включати:

- недостатній обмін інформацією між правоохоронними органами та працівниками пробації може ускладнювати виявлення потенційно небезпечних осіб або ситуацій, що може підвищувати ризик для безпеки працівників пробації;

- надмірна бюрократія та складність процедур можуть ускладнювати співпрацю між працівниками пробації та правоохоронними органами, що може впливати на швидкість реагування на важливі події або ситуації;

- недовіра між працівниками пробації та правоохоронними органами, а також можливі конфлікти між ними можуть призводити до недостатньої співпраці та вза-

еморозуміння, що ускладнює вирішення спільних завдань.

Для вирішення цих проблем важливо підтримувати відкриту та довірчу співпрацю між працівниками пробації та правоохоронними органами, розробляти ефективні механізми обміну інформацією та координації дій, а також вирішувати конфліктні ситуації шляхом встановлення взаєморозуміння та співпраці.

Загалом, забезпечення безпеки на робочому місці працівників пробації вимагає комплексного підходу, що включає навчання, оцінку ризиків, підтримку та співпрацю з іншими відомствами іт ін.

робота з підобліковими та особами з складним минулим: працівники часто мають справу з особами, які вчинили кримінальні правопорушення або мають складні соціальні та психологічні проблеми. Це може створювати стресові ситуації та емоційне напруження.

відповідальність за успішність реабілітації: працівники пробації часто відчувають велику відповідальність за успішне виправлення підоблікових осіб. Невдачі або рецидиви можуть викликати почуття провини та розчарування.

Емоційне вигорання: висока емоційна і психологічна навантаженість роботи працівника пробації може призводити до емоційного вигорання та втрати емпатії.

Для зменшення психологічного та емоційного навантаження працівників пробації важливо забезпечити підтримку та ресурси для їхньої емоційної стійкості та відновлення. Це може включати психологічну підтримку, навчання боротьби зі стресом, систему підтримки колег та регулярні періоди відпочинку і відновлення. Також важливо створити можливості для само-refлексії та самоаналізу, щоб працівники могли ефективно керувати своїми емоціями та стресом у робочому середовищі.

У зв'язку з відсутністю відповідного законодавства та стандартів у цій сфері Україна може стикатися з відсутністю чіткого законодавства та стандартів щодо забезпечення безпеки персоналу пробації. Це може ускладнювати розробку та впровадження ефективних заходів безпеки.

З урахуванням розвитку технологій важливим аспектом є також забезпечення цифрової безпеки та захисту персональних даних працівників пробації від можливих кіберзагроз та порушень конфіденційності.

Працівники пробації можуть знаходитися у складних та потенційно небезпечних ситуаціях у взаємодії з особами, які перебувають на обліках. Це може включати конфліктні ситуації, загрози, фізичне насильство тощо.

Література

1. Богатирьова О.І., Олефір Л.І. Застосування пробації в Україні: теорія і практика: навч. посіб. / за ред. Проф. І. Г. Богатирьова. Чернігів: Десна Поліграф, 2019. 208 с.

2. Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04.2001 р. №2341-III. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 25–26. Ст. 131.

3. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04.2012 р. № 4651-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 9-10, № 11-12, № 13, Ст. 88.

4. Будяченко О. М. Напрями вдосконалення законодавства України щодо заходів пробації. *Dictum factum*. 2023. № 1. С. 122-130.

5. Кримінально-виконавчий кодекс України: Закон України від 1107. 2003 р. № 1129-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2004. № 3–4. Ст. 21.

6. Про пробацію: Закон України від 05.02.2015 р. № 160-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 13. Ст. 93.

7. Кодекс України про адміністративні правопорушення : Закон України від 07.12.1984 р. № 80731-X. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10#Text> (дата звернення: 10.03.2024).

8. Про затвердження Порядку виконання адміністративних стягнень у вигляді громадських робіт, виправних робіт та суспільно корисних робіт: наказ Міністерства юстиції України від 19.03.2013 № 474/5 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0457-13#Text> (дата звернення: 10.03.2024).

9. Наглядова пробація. URL: https://www.probation.gov.ua/?page_id=131 (дата звернення: 10.03.2024).

10. Про затвердження Порядку здійснення нагляду та проведення соціально-виховної роботи із засудженими до покарань, не пов'язаних з позбавленням волі: наказ Міністерства юстиції України від 29.01.2019 № 272/5 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0120-19#Text> (дата звернення: 10.03.2024).

11. Про Державну кримінально-виконавчу службу України: Закон України від 23.06.2005 р. № 2713-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2005. № 30. Ст. 409.

12. Про затвердження Переліку заходів щодо реалізації пробаційних програм: наказ Міністерства юстиції України від 28.03.2018 № 926/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0483-18#Text> (дата звернення: 07.03.2024).

13. Про затвердження Порядку складення досудової доповіді: наказ Міністерства юстиції України від 27.01.2017 р. № 200/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0121-17#Text> (дата звернення: 07.03.2024).

14. Центр пробації – «Особиста безпека персоналу під час спілкування із суб'єктами пробації» URL: <https://is.gd/yAp1CO> (дата звернення: 07.03.2024).

15. Лист Державної установи «Центр пробації» від 02.03.2023 №1340/10/Ян-23.

16. Залуговська Г.П. Стан забезпечення безпеки персоналу пробації в Україні. *Правова парадигма відновлення України: матеріали XIV Міжнародної науково-практичної конференції* (Київ, Національний авіаційний університет, 23 лютого 2024 р.). Тернопіль: Вектор, 2024. С. 333-335.

17. Щодо опрацювання пропозицій: лист Міністерства юстиції України від 23.03.2023 р. № 35895/14.6/11-23.

18. Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві: Закон України від 23.12.2024 р. № 3782-ХІІ URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3782-12#Text> (дата звернення: 10.03.2024).

АНОТАЦІЯ

Стаття присвячена дослідженню питання актуальності проблеми, що виникає у контексті забезпечення безпеки працівників пробації в Україні, визначивши причини та можливі наслідки даної проблеми для персоналу. Аналіз запропонованих рекомендацій та стратегій впровадження інновацій в забезпеченні безпеки та належних умов праці працівників уповноважених органів з питань пробації, що буде мати неабиякий вплив на ефективність виконання функцій, покладених державою на інститут пробації в Україні.

Відповідно до Закону України «Про пробацію», пробація - це система наглядових та соціально-виховних заходів, що застосовуються за рішенням суду та відповідно до закону до засуджених, виконання певних видів кримінальних покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, та забезпечення суду інформацією, що характеризує обвинуваченого. Окрім цього, на працівників пробації покладені функції виконання адміністративних стягнень у вигляді громадських, виправних та суспільно корисних робіт.

Отже, до основних завдань пробації відносяться робота, пов'язана з реінтеграцією та ресоціалізацією правопорушників, попередження вчинення ними протиправних дій. Результативність виконання таких завдань, залежатиме не тільки від правового регулювання, а й від створених належних умов праці, якісного правового і соціального захисту, а також гарантій працівників пробації щодо особистої безпеки.

В статті описані теоретичні проблеми забезпечення безпеки персоналу пробації (вийзд за межі робочих місць, зокрема за місцем проживання (роботи, навчання) засуджених, обвинувачених та правопорушників). Працівники можуть потрапляти у складні та потенційно небезпечні ситуації у взаємодії з особами, які перебувають на обліку. Це може включати конфліктні ситуації, загрози, фізичне насильство тощо. Тобто, під час виконання посадових обов'язків, працівники ризикують своїм життям і здоров'ям, через що проблема забезпечення безпеки потребує швидкого усунення шляхом державного правового реагування.

Були визначені ключові аспекти та актуальність забезпечення безпеки на робочому місці працівників пробації, а також запропоновані шляхи та методи усунення складників і потенційно небезпечних ситуацій у взаємодії з особами, які перебувають на обліках в уповноважених органів з питань пробації.

Ключові слова: пробація, персонал, безпека, захист працівників, уповноважені органи з питань пробації, суб'єкти пробації, адміністративні стягнення, кримінальні покарання що виконує орган пробації, Закон України «Про пробацію», досудова доповідь, обвинувачений, нагляд.